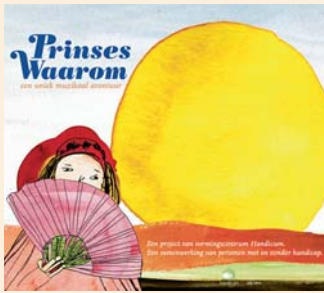

Prinses Waarom

“Het zweet drupt een beetje van onder mijn kroontje. Ik voel me een gestoomd prinsessenbootje. Waarom geen verkoeling? Wat is de bedoeling van deze warme dag? Waarom niet een beetje, waarom niet een ietsiepietsiebeetje storm?” (Citaat uit *Prinses Waarom*).

Onder begeleiding van Vormingscentrum Handicum werkten tekenaars met en zonder een beperking *Prinses Waarom* uit. Het is een mooi prentenboek met cd voor kinderen in de tweede en derde kleuterklas en het eerste en tweede leerjaar. Door mensen met en zonder een beperking te laten samenwerken streeft Handicum naar een inclusieve maatschappij waar diversiteit geapprecieerd wordt. Mensen met een beperking worden gestimuleerd om te groeien, mensen zonder handicap worden uitgedaagd om mensen met een beperking te leren kennen. *Prinses Waarom* is een grappig verhaal met uitnodigende tekeningen. *Prinses Waarom* vraagt – zoals haar naam doet vermoeden – vaak ‘Waarom?’ en wil altijd het laatste woord hebben. Zo leren kinderen dat mensen met een handicap niet zo ‘anders’ zijn dan we op het eerste gezicht denken.

Het boek bevat een cd met het verhaal, muziek, illustraties en sfeerbeelden van het ontstaansproces. Leerkrachten en ouders kunnen een gratis map downloaden die het boek verder uitdiept met bedenkingen en doe-opdrachten. In 2009 repeteren zes muzikanten en acht acteurs voor de theatervoorstelling van *Prinses Waarom* die begin 2010 in première zal gaan.

► Het boek kost € 18,95 en kan besteld worden bij Handicum, 09 344 98 92, info@handicum.be, www.handicum.be/prinses-waarom

Te Gek!?

Ernstige psychische problemen zijn nog steeds taboe. Terwijl één op vier Vlamingen er ooit in zijn leven mee te maken krijgt. Het Psychiatrisch Ziekenhuis Sint-Annendael in Diest probeert al jaren het taboe weg te nemen door infosessies, tentoonstellingen en muziekoptredens te organiseren.

Op die manier streeft Sint-Annendael naar een positieve en correcte beeldvorming van personen die problemen hebben met geestelijke gezondheid. Sinds 2004 probeert het project *Te Gek!?* het taboe te doorbreken met cd's, concerten, muzikale tournees enzovoort. In oktober 2008 lanceerde *Te Gek!?* zijn derde cd. De geestelijke gezondheid werd dit keer bezongen door onder anderen Mira, Tom Pintens, Stef Bos, Guy Swinnen, Jasper Erkens, Pieter Embrechts en

Raymond van het Groenewoud. In 17 nummers tonen zij aan dat niemand van ons immuun is voor angst, depressie of dementie.

► Marc Hellinckx, 0494 84 31 54, marc.hellinckx@sad.be, www.tegek.be

Het geheim van de ruimtelift

Linus is een jongen met autisme die gepassioneerd is door computers en liften.

Ze noemen hem spottend wel eens Mr. Spock, omdat hij de wereld rationeel en analytisch bekijkt. Linus is gefascineerd door alles wat blinkt, glanst, piept en bliept, maar tegelijk heeft hij last van die opvallende details. Omdat het dagelijkse leven voor hem verwarrend is, sluit hij er zich liever van af om zich te verdiepen in de geheimen van de ruimtelift. Erik Thys brengt het verhaal zo in beeld dat iedereen begrijpt wat autisme inhoudt. Wie de strip leest, kijkt als het ware door de ogen van iemand met autisme naar het dagelijkse bestaan. Achterin geven specialisten van Autisme Centraal tips mee voor wie het boek wil gebruiken in het onderwijs of om te sensibiliseren.

► Erik Thys en Autisme Centraal, *Het geheim van de ruimtelift*, EPO, 2008, 100 p., € 18,50. ISBN 978 90 6445 483 7

De Upside van Down

“Ik wil dat aanstaande ouders ook eens een positief beeld krijgen van mongooltjes”, zegt de Nederlandse fotografe Eva Snoijink. “Ik ben niet tegen prenatale testen of abortus. Maar ik moet en zal tonen dat Down ook een mooie kant heeft.”

Voor haar boek *De Upside van Down* fotografeerde Snoijink kinderen met het syndroom van Down. In België lijdt ongeveer 1 kind op 650 aan het downsyndroom. Ze hebben een tragere ontwikkeling en lopen een groter risico op bepaalde medische problemen. De uiteindelijke ontwikkeling van kinderen met downsyndroom is afhankelijk van hun aanleg, intelligentie en de geboden mogelijkheden. Eigenlijk net als bij kinderen zonder downsyndroom. De reactie van de buitenwereld is voor de ouders van deze

kinderen vaak kwetsend, iets wat veelal meer verdriet geeft dan het syndroom zelf. Volgens Snoijink stopt alle maakbaarheid in het leven op het moment dat je kiest voor een kind. “We leven in een maatschappij die danig naar perfectie streeft, zodat we bij verrassingen sowieso teleurgesteld zijn. Ik ben zelf ook in dat bedje ziek. Alleen perfect is goed genoeg voor mij en van die filosofie heb ik al een leven lang last. Precies om die reden werd ik ook zo gepakt door die kinderen: een voor een doorprikten ze mijn stupide drang naar perfectie.”

- ▶ *Eva Snoijink, De Upside van Down. Een positieve kijk op het Downsyndroom, Het Spectrum, 2008. € 39,95. ISBN 978 90 4910 029 2. Per verkocht exemplaar gaat 5 euro naar de Nederlandse Stichting Downsyndroom.*
- ▶ www.deupsidevandown.nl

Bevroren beeld van een waardig levenseinde

Arts Marc Cosyns en cineast Julien Vandevelde tonen in vier documentaires telkens een ander aspect van het levenseinde en waardig sterven.

Cosyns en Vandevelde noemen hun werk een artistiek project over de kunst van het loslaten. Behalve de documentaires bestaat hun project ook uit een foto-tentoonstelling, een installatie en een literair project. De documentaires zijn tot 22 maart te zien in het Caermersklooster te Gent.

- ▶ *Bevroren beeld van Marc Cosyns en Julien Vandevelde, tot 22 maart 2009. Geleide bezoeken mogelijk op aanvraag. 09 269 29 10, www.caermersklooster.be*

Jongeren musiceren in palliatieve zorg

Ruben (15), Thomas (14) en Edwin (12) hielden elk een klein pianoconcert voor de patiënten op de eenheid palliatieve zorgen van het Onze-Lieve-Vrouw-ziekenhuis Campus Asse.

Regelmatig wordt er in het weekend door een familie van een patiënt gemusiceerd. Er worden ook pianoconcerten georganiseerd voor alle patiënten en hun familie. Op een zaterdagmiddag worden de patiënten samengebracht in de woonkamer en luisteren ze naar muziek. Er is gekozen om jonge muzikanten te betrekken bij deze activiteit. Op de staat van de piano na vonden Ruben, Thomas en Edwin dit een verrijkende ervaring. Het is voor de patiënten en hun familie een ogenblik van samenzijn, waarbij de nadruk ligt op genieten en niet op het nakende afscheid. Ook voor het multidisciplinaire team zijn deze momenten zinvol. Het kan de patiënten en hun familie op een andere manier leren kennen. De jongeren maken dan weer kennis met een onbekende wereld. Dit sterkt de initiatiefnemers om ook in de toekomst meer jongeren te laten musiceren op de palliatieve zorgen. Hiervoor wordt een beroep gedaan op de muziekscholen uit de omgeving van de campus.

- ▶ *Ludo De Roo - Palliatieve zorgen, Onze-Lieve-Vrouwziekenhuis Campus Asse, 02 300 60 93, palliatieve.eenheid.asse@olvz-aalst.be*